

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 40/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., bytom B. B., zastúpeného advokátkou JUDr. E. L., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Cb 78/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. januára 2006 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Cb 78/99.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„1. Na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa pod sp. zn. 35 Cb 78/99 vedie konanie o zrušenie B. spol. s r. o. so sídlom na S., ktorej je sťažovateľ spoločníkom i konateľom; toto konanie sa začalo na návrh D. vo Z. ešte v r. 1997 a viedlo sa pod sp. zn. 43 Cbs 19/97.

2. Listom zo 14. 5. 2003 sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní, so žiadosťou o jeho urýchlené skončenie.

3. Predseda krajského súdu odpoveďou z 9. 6. 2003 len konštatoval daný stav so záverom, že do skončenia iného konania – o neplatnosť dodatku č. 3 ku kúpnej zmluve z 24. 6. 1994 – ktoré však nemá žiaden súvis s predmetným konaním.

4. Od uvedeného času uplynula ďalšia doba takmer troch rokov a s vecou sa nič nedeje. (...)“

Sťažovateľ preto navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v predmetnom konaní bolo postupom krajského súdu porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 21 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať.

Podľa § 90 OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 13 ods. 1 druhej vety Obchodného zákonníka právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo koná za ňu zástupca.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Cb 78/99 porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj z ustanovenia § 49 zákona o ústavnom súde treba vyvodiť, že aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti majú tie fyzické osoby alebo právnické osoby, ktoré tvrdia, že namietaným postupom alebo rozhodnutím označeného orgánu verejnej moci boli porušené ich základné práva alebo slobody.

Stabilnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatňovať ochranu na ústavnom súde v zásade iba v prípade, ak ide o ochranu jej základných práv alebo slobôd (m. m. napr. I. ÚS 65/98, III. ÚS 301/04, IV. ÚS 197/05).

Namietat' porušenie práv inej osoby môže iba zákonný zástupca takej osoby. Zákonný zástupca v takom prípade môže namietat' porušenie práv, dokiaľ zákonné zastúpenie trvá, a za predpokladu, že to nie je v rozpore s účelom zastúpenia (m. m. II. ÚS 4/96, II. ÚS 246/04).

V danej veci podala sťažnosť fyzická osoba, ktorá nie je účastníkom predmetného konania na krajskom súde. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ nie je v okolnostiach prípadu aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto sťažnosti. Navrhovateľom v predmetnom konaní je D. Z. a odporcom obchodná spoločnosť B., s. r. o. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ nie je už od 3. októbra 1997 konateľom tejto spoločnosti, ako to tvrdil vo svojej sťažnosti.

Z týchto dôvodov ústavný súd v súlade s ústavou, zákonom o ústavnom súde a s prihliadnutím na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože ústavný súd v prípadoch, ak prietahy v súdnom konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy namietala osoba odlišná od účastníka tohto konania (napr. II. ÚS 113/02), ktorá je nositeľom základných

práv a slobôd, porušenie ktorých sa sťažnosťou namieta, považuje sťažnosť spravidla za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2006